

105. Møde.

Onsdag den 25. Marts, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 24. ds. meddeler Forsvarsministeren, hvad der er foretaget i Anledning af et i indeværende Rigsdagssamling af Folketinget henvist Andragende.

Skrivelsen vil blive optagen i Tillæg B.

Ved Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (W. Neergaard) er modtaget et Andragende fra Fiskehandler H. P. Hansen om Invalideforsørgelse.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Ved Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) er modtaget et Andragende fra „Centralforeningen af Bøværtere i Danmark“ om Ændringer i Lovforslaget om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer ere omdelte, vil, for saa vidt der maatte blive nedsat Udvalg til Behandling af Lovforslaget, blive henvist til dette.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Valg.

Forhandlingen genoptoges.

Poul Christensen: Saa staa vi vel nu ved Falderebet, hvor denne Sag skal afgøres. Den Løsning paa Spørgsmaalet, der her foreligger, er hverken Regeringen eller det Parti, der støtter den, til Ære. Der er neppe i denne Sal nogen, der vil bestride, at som dette Spørgsmaal om den kommunale Valgret her foreligger, er det Løftebrud paa Løftebrud fra først til sidst. Der er neppe nogen, der vil gøre sig den Ulejlighed at læse igennem, hvad der tidligere er sagt paa Venstres Vegne her i denne Sal eller ude paa Møderne, som tør benægte, at overalt ser man Løfterne brydes.

Det har været et brydsomt Arbejde, der er gjort for den almindelige Valgret, og da navnlig under Højres Regering, men hvor brydsomt det end var, er der dog ingen, der vover at benægte, at den almindelige Valgret langsomt, men sejrrikt kæmpede sig fremad. Saa længe vi havde Højregeringerne her i Landet, var der for den almindelige Valgrets Venner ikke meget Haab om at se et Spørgsmaal som dette løst paa det Grundlag, der altid har været Venstres. Jeg har tidligere paa Venstres Vegne udtalt, og jeg ønsker ogsaa i Dag at understrege, at det, der har været Nerven i alle de Forslag, der have været stillede fra Venstres Side, har været den lige og almindelige Valgret. Man kan pege paa enkelte Udtalelser i en anden Retning, og jeg hører jo nu, at Bergs Udtalelse i 1890 skal bruges, den om, at han maaske kunde føle sig tilfredsstillet af, at den ene eller de to Femtedele i Sognekommunerne valgte den mindre Del, og at der blev to Valgmænd fra Sognekommunerne til Amdsraadet. Men det var under Højre. Der er neppe nogen, der vover at paastaa, at gamle Berg, hvis han havde levet i dette Øjeblik, var gaaet med til dette Forslag, om hvilket den første Landstingsmand for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) saa træffende har sagt, at det er hverken Fugl eller Fisk. Nej, Stillingen kan vel nok siges at have været en anden under Højreministrene, end den nu maatte være under Venstres Regering. Berg havde ogsaa i 1890 sine Tvivl om Bønderne. Denne Tvivl har desværre vist sig at være berettiget. Hvis Berg havde levet i dette Øjeblik, og han saa ud over denne Sal, naar De rejse Dem og stemme over det Forslag, her foreligger, vilde han finde sin Tvivl fuldt ud berettiget. Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) turde maaske deraf indse, at der er andre Medlemmer end min Sidemand til højre (Zahle), der have haft disse Tvivl. Og det kan være, at naar han bliver oplyst om, at gamle Berg havde den samme Anskuelse, finder han det ikke uberettiget, at det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) nærer de samme Tvivl.

Men under al den Modgang, der var, kunde man dog Gang paa Gang, naar dette Forslag var fremme, konstatere, at det for hver Gang voksede sig stærkere og stærkere, ikke alene i denne Sal, men ogsaa udenfor. Ingen udenfor denne Sal, der vilde kaldes Venstremand, tog Ordet for den privilegerede Valgret. Ja, i denne